

na župní úřad. Župní úřad v Lipt. Sv. Mikuláši nař. rozhodnutím zamítl odvolání pojišťovny a potvrdil výměr okr. úřadu.

Stěžující si pojišťovna již v odvolání z výměru okr. úřadu uplatňovala, že rozhodovati instančně o odvolání tom jest kompetentní min. soc. péče, ježto plat. výměr pojišťovny byl vydán a pojistnou povinnost jest posuzovati podle zák. č. 117/26 resp. podle § 18 min. nař. 4790/17. Žal. úřad na toto upozornění odpověděl, že podle § 239 zák. č. 221/24 přísluší spor rozhodovati politickým úřadům a dodal, že jeho rozhodnutí jest v pořadu instančním konečné.

St-lka opakuje svou námitku inkompetence župního úřadu i ve stížnosti na nss; nss uvážil o námitce té toto:

V předmětném sporu jde o instanční přezkoumání usnesení stěžující si pojišťovny, jež uznalo jmenované zaměstnance za podrobené nemocenskému pojištění podle zák. č. 117/26 a vyměřilo jim důsledkem toho nemocenské pojistné příspěvky podle § 17 min. nař. č. 4790/1917.

Kompetenční předpis pro takovéto spory nelze hledati v § 239 zák. č. 221/24, ježto cit. zákon č. 117/26 má v tom směru speciální ustanovení v § 1, jenž stanoví: »Pro zaměstnance podrobené pojištění podle právních předpisů o pens. pojištění soukr. zaměstnanců, čítajíc v to i osoby u pens. ústavů skutečně pojištěné a dále osoby uvedené v § 2, odst. 1 č. 1, 4 a 7 zák. č. 89/20 zůstávají v platnosti ustanovení §§ 1—10, 13, 19—38 a 41, 1. odst. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z., jakož i obdobná ustanovení zák. článku XIX:1907 a zákonů je pozměňujících a doplňujících i přes 30. červen 1926. Jinak vztahují se i na tyto osoby ustanovení zák. z 9. října 1924 č. 221 Sb.«

Zde citovaný § 41 odst. 1 zák. č. 33 ř. z. z r. 1888 — platný pro historické země — stanoví příslušnost dohlédacích úřadů (politických úřadů) k rozhodování sporů mezi zaměstnavateli a pokladnami o závazcích na placení příspěvků atd. Obdobný tomuto předpisu jest na Slov. § 156 zák. čl. XIX:1907, ve znění § 23 vlád. nař. ze 14. července 1922 č. 199 Sb., jenž řešení takových sporů přikazuje průmyslové vrchnosti podle § 176 zák. čl. XVII:1884, t. j. živn. vrchnosti I. stolice (v daném případě okr. úřadu) a od tohoto úřadu jde odvolání přímo k min. soc. péče.

V řízení tomto není župní úřad vůbec povolán, aby rozhodoval jako instance. Učinil-li tak župní úřad přece, jest rozhodnutí jeho výrokem úřadu absolutně nepřislušného a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss. Avšak i poučení, jež se dostalo straně ve výměru okr. úřadu, že z výměru toho možno od doručení do 15 dní podati odvolání na župní úřad, jest nezákonné a měl župní úřad z moci úřední napravit vadný postup okr. úřadu. Bude věcí rozhodujícího úřadu, aby okr. úřadu uložil, aby rozhodnutí své se správným právním poučením straně doručil a jí takto umožnil, aby se mohla dovolati rozhodnutí kompetentního úřadu vyšší stolice.

Č. 7931.

Pozemková reforma. — Řízení správní: Je nezákonné, vydá-li stpů přidělci ve formě úředního rozhodnutí »platební

rozkaz, v němž straně s vyhrůžkou exekuce »nařizuje«, aby přidělovou cenu do jisté lhůty zaplatila.

(Nález ze dne 4. května 1929 č. 6438.)

Prejudikatura: Boh. A 3610/24 a CCI/24.

Věc: Egon P. v H. proti státnímu pozemkovému úřadu o přidělovou cenu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem z 10. ledna 1929 oznámil stpú st-li, že mu vyměřil po provedeném řízení podle zák. č. 81/20 cenu za přidělené mu nemovitosti od velkostatku U. O. částkou 575.870 Kč 15 h, výlohy za vyměření 1.797 Kč, která s přibylými 5% úroky od 1. listopadu 1923 do 31. prosince 1928 29.567 Kč 30 h, činí celkem 607.234 Kč 45 h a po zaplacení 511.764 Kč 55 h zbytek 95.469 Kč 90 h a doložil: »Stpú Vám nařizuje, abyste přidělovou cenu v jejím zbytku 95.469 Kč 90 h s 5% úroky ode dne 1. ledna 1929 do zaplacení do 14 dnů ode dne doručení tohoto plat. rozkazu pod exekucí zaplatil. Tento plat. rozkaz je rozhodnutí konečné a není do něho opravných prostředků v řádném řízení. Plat. rozkaz ze 14. listopadu 1928 se zrušuje.«

O stížnosti do tohoto plat. rozkazu podané uvážil nss takto:

Dle ustálené judikatury nss-u (srovn. na př. nál. Boh. A 3610/24 a usnesení Boh. A CCI/24) uskutečňuje se přiděl jediné dohodou mezi stpú-em a přidělcem o všech modalitách přidělu. Obsahem této dohody určena jsou pak práva i povinnosti obou smluvních stran. Ve věcech přidělu vystupuje stpú, jak v onom nál. vysloveno, nikoli ve funkci úřadu judikujícího, nýbrž jménem státu jako strany, která půdu získanou k účelům, jež zákony o poz. reformě sledují, přidělci jako druhé straně přenechává, a dlužno tudíž na projevy, které stpú v tomto právním poměru učiní, pozíráti nikoli jako na rozhodnutí (opatření) podle § 2 zák. o ss, nýbrž jako na pouhá prohlášení strany, jež nejsou právní moci schopna ani vykonatelná.

Nař. platební rozkaz, jímž žal. úřad st-li zaplacení zbytku přidělové ceny s přísl. do určité doby s vyhrůžkou exekuce nařídil, doloživ, že tento plat. rozkaz je rozhodnutí konečné a připojiv k němu i poučení o opravných prostředcích, jeví se formou svou jako rozhodnutí (opatření) stpú-u podle § 2 zák. o ss, a dlužno proto souditi, že stpú chtěl tu rozhodovati jako úřad judikující a vydati nař. plat. rozkaz jako vykonatelné rozhodnutí (opatření) ve smyslu § 2 zák. o ss. Ale pak překročil žal. úřad meze zákonem jeho kompetenci jako úřadu správnímu vymezené, a bylo již proto nař. plat. rozkaz zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž mohl nss obsah nař. plat. rozkazu věcně přezkoumati.

Č. 7932.

Stavební právo. — Vyvlastnění. — Řízení správní:
I. * Zásady o odmítnutí úředních osob a znalců, vyslovené v jurisdikční